

10.27x25.97	1	עמוד 12	הארץ - גלריה	15/09/2014	44292340-8
סיגל פרימור אמני - 42700					

מחוץ למסגרת

המרפסת השבורה, המוצבת בימים אלה בחלל גלריה שלוש בתל אביב כחלק מת-ערוכת היחיד של האמנית סיגל פרימור, היא העתק מדויק של חלק מקומה בבית האונייה ברחוב לבנדה 56 בתל-אביב, שנ-בנה בשנים 1934-1935 וחולש על משולש הרחובות לבנדה, המסגר והרכבת בפינה הצפונית-מזרחית של שכונת נוה שאנן. הבניין, בתכנונו של האדריכל שמעון לוי, הוא אחד מ-4,000 בתים בסגנון הביני-לאומי שנבנו בתל אביב. המבנה המאסיבי האפור של פרימור מכוסה כולו בצמר פל-דה, ונראה כאילו הוצנח למרכז החלל, ובה בעת הוא מעין טפיל אורגני היונק מהגל-ריה ומתפשט בתוכו. בקצה הבניין מרחפת מרפסת טיפוסית, בחלקה, ועל פני השטח פזורים חפצים שונים מעובדים באופנים שונים, כמו מיטת סוכנות, כיסאות, שרפ-רף, בקבוקים, כפכפים, מראות, נעלי עקב, דלי. מתוך סביבת החפצים בוקעת היצירה "מיקרופוני 1" של המלחין הגרמני המר-דני קארל-היינץ שטוקהאוזן, שחברה ב-1964. נועם סגל, כותבת מאמר התע-רוכה, מציינת שהסתירה הגלומה בסגנון הבינלאומי התל-אביבי עשויה להיקרא כנקודת מוצא לתערוכה של פרימור "פרימור מציגה חתיכת אדריכלות שבו-רה, פיסת חיים אפורה, מרוקנת מההבטחה הרבגונית והמשוכללת שנישאה בה", היא כותבת. האפור השולט במיצב הוא הצבע שבתווך, מעין העדר של כל מה שאין בו צבע, עניין, תשוקה, חום, חיים. 48 מלים נרדפות מציע המילון האנגלי קולינס ל"אפור", בטווח שבין חסר האור, המ-דכא והעגמומי לבין וריאציות על חסר הפנים והאנונימי, שבין זקן ועתיק לנטול החלטיות, שבין עמימות לחוסר יציבות. "הנתח השבור שלפנינו מציג אם כן את האפור במלוא מורכבותו ונוכחותו, מתנו-סס באנונימיות דחוסה", כותבת סגל.

סיגל פרימור, "לבנדה 56" (מראה הצבה), 2014 צילום: מידד סוכובולסקי

השתתפו בהכנת המדור: איתמר זחר, תמר רותם, דפנה ארז, אבנר שפירא, חגי חיטרון ואיתן בוגנים